

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Van haer moederlijk medelijden, dat sy met een yghelijck hadde. Dat IX.
Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Van haer moederlijck medelijden, dat
ſy met een yghelijck hadde.

DAT IX. CAPITTEL.

Bouen den yber nae de rechtebeerdicheyt /
daer wy nu af ghesproken hebben / ſo was
in haer een deught des medelijdens daer hem
ſen yghelijck af verwonderen moght. Want
als ſy hoorde dat yemandt met een redelycke
dwoefheyt bevanghen was ende beſwaert (hoe
wel dat hy van haer verde geſeten was) ſoo de-
de ſy hem vertroosten of met woorden of byle-
uen / ende ſy en koſte hem daer en tiffchen wt
haeren ſin niet ſetten of ſy en verſont dat het
beter met hem ginghe. Want ghelijckerwijs
yemandt met coztſe ofte andere krankheydt be-
vanghen zijnde van daghe tot daghe hopende
haeck na beter geſontheyt / ſoo haecte ſy ooc
van ure tot ure / dat ſy ſoudē banden heere ver-
troost worden / die ſy wiſte beſwaert te zijn. Sy
en maecte de menſchen niet alleenlyck deel-
achtigh van dit medelijden / maer oock alle
andere creaturen: ſoo wanneer ſy wiſte r'zy de
vogelen des lochts r'zy de beeste des aertrijcs /
dat ſy in eenigen noot waren / als door honger
ende couwe. Met deſe dan medelijde hebbende /
als met het hant-werck ende ſchepſel Godts
offerde ſy Godt met inwendighe deuotie alle
het onghemack tot een eeuwighen lof / te wt-
ten inde vereeninghe vande weerdicheydt :
waer door elke creature van Godt volmaect
is / ende nae ſijn gheslachte op het alberhooch-
ſte edel is. Ende ſy badt den ſelfſten heere dat
hy

by sijn benaide creature bermygertigh soude
zyn/ende hem ghtweerdighen die vande swa-
richepde te verlichten.

Van haer wonderlijcke suyverheydt.

DAT X. CAPITTEL.

SInte Bernaerdt op de bouen beschreuen
plaetse die ghelicht de suyperheydt by de
mane. Hoe claer dat dese in haer ghescheuen
heeft/dat blijckt daer by / dat soo twel sp / als
oock andere die haer kenden/plagen te bekens-
nen / dat sy noyt soo langhe man int aenlicht
ghesien hadde / dat sy daer door sijn ghedaen-
te ofte heeldenisse soude onthouden hebbe / om
kennisse van hem te draegen. Waerom sy niet
hoe heylighen man dat sy te spreken hadde/en
hoe seer heymelijck de sake oock was / die sy te
handelen hadde/so suyperlijck van hem ginc/
dat sy haer oogen niet eens op hem en sloegh.
Dese suyperheyt en ghebruycke sy niet alleen
in haer ghelicht/maer oock in haer woorden/
ende in alle haer sinnen : waer wt quam dat
de suyperheydt soo claer in haer altydt scheen/
dat haer heymelijckste ghesellinnen sount ides
lieffelijck contende met den anderen/van haer
ploeghten te segghen/datmense te recht viel ou-
der de reliquien opden antaer soude moghen
stellen. Maer die niet my wil ouerlegghen/
hoe sy bouen alle menschen die ick kenne haer
ghenoechte na int lesen bande h. Schrijfure/
sae in Godt den Heere selue/ en sal hem soo seer
niet verwonderen van dese hare suyperheydt.
Welcke de beste hulpe en bescherminghe is om
de suyperheydt te behouden . Want dat be-
truyght oock S. Gregorius Paus / segghende
Den